

[Bay.]

den ikke havde gjort den første noget som helst ondt.

Hvis ikke en sådan én på en eller anden måde skal betale erstatning til offeret, så er der ikke nogen mening i nogen ting. Derfor har jeg i mange år arbejdet for, at man af bødesystemet yder erstatning, hvor man sidestiller ofrenes krav med inddrivning af skat, eller — hvis isolering er nødvendig, — at man tvinger de pågældende til at arbejde erstatningskravet af ved meningsfyldt produktion.

Det er årsagen til, at jeg ikke kan stemme imod lovforslaget og derfor vil undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 130 stemmer mod 15; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave [af Stetter m. fl.].

(Lovforslag nr. 1. Fremsat 8/10 75. Første behandling 24/10 75. Betænkning 7/5 76. Anden behandling 11/5 76).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *Glistrup* (FP) og *Ove Jensen* (FP):

Til § 1.

1. I § 14 A, stk. 1, 1. pkt., udgår ordene „, hvis der har været formuefællesskab i ægteskabet,“ og ordene „af fællesboets midler“.

2. I § 14 A, stk. 1, 2. pkt., udgår ordene „eller indgår nyt ægteskab“.

3. I § 14 A udgår stk. 2 og 3.

4. I § 14 B, stk. 1, 2. pkt., udgår ordene „den del af formuen, der var eller ville være blevet den efterlevende ægtefælles særeje, samt fra“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Det er urimeligt at pålægge den længstlevende ægtefælle at udrede arveafgift for at kunne fortsætte med den virksomhed, den ejendom og/eller den formue i øvrigt, som ægtefællerne hidtil har haft i fællesskab, og som nu er blevet rystet ved, at den ene af ægtefællerne er afgået ved døden.

I praksis er der overhovedet ingen forskel i så henseende på, om der er tale om særejemidler eller fællesjemidler. Særeje skyldes typisk enten pålæg fra den foregående generation eller ægtepagt, som har haft sigte på helt andre spørgsmål end dem, der opstår ved dødsfald. Det er ofte meget svært at skille ud, hvad der er særeje, og hvad der er fælleseje, og i de normale ægteskaber indgår særejeeffekter og fællesejeeffekter på nøjagtig samme måde i det ægteskabelige livsfællesskab.

Til nr. 2.

Hvis der skal betales arveafgift, når den længstlevende måtte indgå nyt ægteskab, men ikke, hvis den længstlevende undlader dette, bliver resultatet meget let, at de eneste, der kommer til at betale afgift, er dem, der ikke er opmærksomme på reglen, mens andre foretrækker at leve på polsk. Dette sidste får derefter hyppigt aldeles uventede konsekvenser i helt andre relationer. Forslagets herhenhørende ægteskabsfjendtlige regel må derfor fjernes.

Til nr. 3.

Det findes aldeles umoralsk at knytte arveafgiftsfratagelse til, at den længstlevende ægtefælle indlader sig på gammeldags kautionserklæringer for gæld, som ellers er ham uvedkommende.

Derhos er det urimeligt, at et eller andet myndighedsskøn om, at den længstlevende er fattig, skulle medføre, at hun eller han yderligere skal belemres med arveafgiften (reglen er i øvrigt lovteknisk særdeles uklart formuleret og skal nok give anledning til mange urimelige processer).

Endelig er det forkert med lovforslagets stk. 3 at indføre fristbestemmelser, som den længstlevende ægtefælle måske ikke er opmærksom på, og som bevirker, at der skal betales måske ruinerende arveafgiftsbeløb, fordi man ikke har overholdt nogle fristformaliteter.